

Suntem un popor petrecaret. Ne plac la nebunie nuntile si cumetriile. Daca nu avem parte de ele in familie, ne multumim, modesti, si cu ale altora. Important este spectacolul.

Se gaseste mereu in ultima vreme cate-o Gioconda grabita sa se marite avantajos cu un Don Juan tomnatic, asa ca e mereu, vorba cantecului, nunta in cartier. Dar de ce sa fie doar in cartier, si nu in vazul natiunii care si-asa se plictiseste, asteptand cu sufletul la gura prilejuri de cusut si descusut povesti, despre ce va fi, ce se intampla sau ce s-a petrecut deja, pe termen greu de estimat.

Catarati pe garduri, in copaci, pe acoperisuri si antene de telefonie, aterizand din elicopter, gonind in disperare dupa limuzine, reporterii tv., cu ochii bulbucati, cu narile frematand de adrenalina evenimentului, aruncand frazele cu spume ca debitul Dunarii la Portile de Fier, relateaza „de la fata locului”, in direct „stiri fierbinti” de la nunta anului...ba chiar a secolului...mai bine a mileniului, coborandu-ne cu entuziasm inexplicabil (medical, profesional si oricum altfel) in subteranele insalubre ale mondenitatilor autohtone.

Daca a facut cineva greseala sa puna mana pe telecomanda si (o, nu !) sa apese pe butonul de stiri, este pierdut. Hipnotizat, fara putere de impotrivire, nimeni si nimic nu l-ar putea salva. Aceleasi televiziuni care deplang ipocrit educatia, idealurile, modelele si soarta tinerilor de azi revarsa in casele noastre, mai ceva ca uraganul Irene, cu furie, tone de gunoaie, valuri de namol.

Si povestea e mereu aceeaasi ! O inocenta Cenusareasa (18 primaveri, 90-60-90, privire de caprioara, saraca si oropsita de mama vitrega), dupa ce lustruieste constiincios podelele, carpeste si spala rufele, curata luna tigaile si cuptorul, gateste, matura ograda, alege boabele nu stiu care de boabele nu stiu care, isi spala bine obrazorii de cenusa, alearga intr-un suflet la bal, cu rochie si pantofi de imprumut, ...evident...isi gaseste alesul ! Printul. Ce mai e de spus ? Despre printi, numai de bine. Frumos (ma rog !). Bogat

(musai !). Mai trecut prin viata (De, nu poate sa aiba toate calitatile !). Nu ii vei cauta numele in Marea Enciclopedie a Personalitatilor si Valorilor Nemuritoare. (Poate pe Goagal...) Si pun ei la cale o nunta ca-n povesti, si traiesc fericiti pana la adanci batraneti...A! Sa nu uitam ! Printul era putin... insurat si de aceea a trebuit sa puna la cale un divort rapid, transformat desigur, in eveniment monden national, spumos, televizat cu mare pompa. Hei, unde sunt basmele de

altadata, cele pentru copii ?! Ca povestile de azi ale celor mari intrec, penibile, orice imaginatie !

Intr-o lume in care totul se cantareste, se numara si se masoara, reporterii se fac luntre si punte, se dau peste cap ca bufonii, pentru ca telespectatorul moare de curiozitate (!) sa afle : cat costa icra neagra, tona de sampanie, rochia spumoasa de la Paris, costumul de la Londra, bucatarul lui Brigitte Bardot, manichiurista lui Liz Taylor, make-up artistul lui Alain Delon, stilistul nu mai stiu cui, limuzina de lux, florile exotice, cate foi are sarmaua, cate straturi tortul, ce-a dat nasul, ce-a spus nasa, cat a scos din buzunar mirele, cat au bagat in buzunar mirii, ce le ureaza fosta sotie, cat au primit chelnerii si, eventual ...cat ar putea costa divortul !

Daca intrebati, asa, in trecut, ce legatura au toate astea cu sentimentele, idealurile si fericirea, dupa un suras condescendent in coltul buzelor, se poate da un raspuns onest : exact legatura dintre nunta de la Buckingham si varianta de Pipera. Legatura dintre bun-gust si opulenta aroganta. Dintre ceremonie si farsa. Dintre Venus din Milo si copia ei de gips dintr-o gradina de vara...

Si peste toate acestea, tarziu in noapte, pocnesc vesel si multicolor, in inflorescente uriase, nelipsitele artificii, ca ultime inutile incercari de a scoate vanitos la rampa niste bieti anonimi. Visul unei nopti de vara !

Prof. Ioana Luminita Ungureanu